

но число въ имена-та на одушевленны-те предметы всякога е еднаковъ съ родительный, а въ неодушевленны-те предметы съ именителный.

II. Тѣи имена, що кончаватъ на *к*, *ц*, *и* и *х* измѣняватъ тѣя буквы въ звателный единственый *к* и *ц* на *ч*, както: прорѣкъ прорѣче, ѿтецъ ѿтче; а *и* и *х*, на *и* и *ш*, както: Бѣгъ Бѣже, дѣхъ дѣше.

III. Буквы те *и*, *к*, *х*, въ предложный единств. въ именител, звател. и предлож. множ. ся измѣняватъ: *и* на *з*, както: Бѣгъ, Бѣзѣ; Бѣзи, Бѣзѣхъ; *к* на *ц* както: прорѣкъ прорѣцѣ, прорѣцы, прорѣцѣхъ. *х* на *с*, както: дѣхъ, дѣсѣ, дѣси, дѣсѣхъ.

IV. Нѣкой имена отъ тѣи що ся скланявѣтъ по пѣрвый-тѣ примѣрѣ, оставатъ въ други-те падежи предокончателны-те гласны буквы *е* и *о* таквы сѣ слѣдующи-те имена: ѿтецъ, ѿтца; борѣцъ, борца; лѣвъ, лѣва, пѣпель, пѣпла; ѣремъ, ѣрма; песѣкъ, песѣка, и много други.

V. Единосложны-те имена що кончаватъ на *с* иматъ двойны окончанія въ дател. един. въ имен., дател. и звател. множествен. както: Д. един. сынъ синови, множ.